

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

HISTORIA SZTUKI I ESTETYKI

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/6

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

0

Laboratoria

0

Projekty/seminaria

0

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

1

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel, prof. PP

e-mail: hanna.grzeszczuk-

brendel@put.poznan.pl

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel, prof. PP

e-mail: hanna.grzeszczuk-

brendel@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 32 87

Wymagania wstępne

Wiedza:

- podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej
- podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych
- ogólna wiedza z zakresu historii architektury

Umiejętności:

- wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych
- student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł

Kompetencje społeczne:

- zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

- Wskazanie na wspólną bazę kulturową architektury i sztuk plastycznych. Zapoznanie z podstawowymi teoriami i problemami estetycznymi od starożytności do czasów współczesnych.
- Kojarzenie faktów z historii sztuk plastycznych i architektury z panującymi w danej epoce poglądami, ich osadzenie w szerszym kontekście kulturowym. Zwrócenie uwagi na złożoność zjawisk artystycznych oraz kulturowych i równoległe występowanie wielu, często sprzecznych, poglądów.
- Wprowadzenie w problemy metodologiczne i fachową terminologię.
- Opanowanie umiejętności podstawowego opisywania dzieł sztuki różnych epok, rozpoznawanie ich znaczeń ideowych.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

C.W1. style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą;

C.W2. uwarunkowania projektowania architektonicznego i urbanistycznego wynikające z możliwości psychofizycznych człowieka;

Umiejętności

C.U1. pozyskiwać informacje z właściwie dobranych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym;

Kompetencje społeczne

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów z przedmiotu Historia sztuki i estetyki kończy się egzaminem w formie pisemnej.

Przewidziane są dwa zaliczenia sesyjne, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Egzamin poprawkowy może być pisemny lub ustny

Warunkiem zaliczenia jest obecność na wykładach z dopuszczeniem 2 usprawiedliwionych nieobecności. Studenci otrzymują listę obowiązujących zagadnień zaliczeniowych, zgodną z zagadnieniami przedstawionymi w sylabusie i eMoodle.

Ocena podsumowująca:

- ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego oraz ustnego,
- Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

1. Prezentacja głównych pojęć dotyczących piękna i sztuki oraz wyłanianie ich hierarchii w starożytnej Grecji. Jedność zasad obowiązujących w danej epoce w różnych dziedzinach sztuki – architektura, rzeźba. Estetyka antycznego Rzymu. Omówienie pism Witruwiusza - łączność wskazówek praktycznych i estetycznych w tworzeniu architektury.
2. Wskazanie różnic między zakresem poszczególnych pojęć w starożytności i średniowieczu. Filozofia św. Tomasza z Akwinu a estetyka średniowieczna. Omówienie wpływu doktryny św. Franciszka oraz jej wpływu na poglądy religijne i estetyczne w gotyku z odwołaniem do przykładów z architektury i rzeźby.
3. Poglądy estetyczne w renesansie. Teorie estetyczne a praktyka artystyczna w renesansowych Włoszech – odkrycia warsztatowe (perspektywa linearna, powietrzna) a koncepcje sztuki. Nowa rola idei starożytnych w renesansowych teoriach artystycznych, filozofia neoplatonizmu i jej oddziaływanie na sztukę – omówienie malarstwa Botticellego, Leonarda da Vinci.
4. Rozdźwięk między teorią a praktyką artystyczną w epoce baroku. Odrzucenie tzw. Wielkiej Teorii i wprowadzanie nowych podziałów: wyłonienie się koncepcji sztuk pięknych. Prezentacja wybranych wątków estetycznych w filozofii: Pascal, Kant, Burke, Rousseau. Wielość poglądów estetycznych. Powołanie estetyki jako nauki (Baumgarten) i odchodzenie od badań estetycznych w filozofii: teoria subiektywizmu poznawczego w sztuce. Wskazanie odwołań do teorii w architekturze, malarstwie i rzeźbie epoki baroku.
5. Demokratyzacja i industrializacja a sztuka. Klasycyzm, romantyzm francuski i niemiecki
6. Estetyka w systemach filozoficznych XIX wieku i w praktyce artystycznej akademizmu i historyzmu. Sztuka akademicka jako oficjalna sztuka XIX wieku. Odejście od sztuki oficjalnej w powiązaniu z przemianami społecznymi i artystycznymi w XIX wieku. Realizm, impresjonizm.

7. Rewolucja artystyczna w początkach XX wieku, podważenie paradygmatów sztuki; utopie artystyczne. Kubizm, futuryzm, konstruktywizm. Manifesty i działania artystyczne jako nowe propozycje estetyczne.

8. Repetytorium

Metody dydaktyczne

1. Wykład problemowy z prezentacją multimedialną.
2. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość)

Literatura

Podstawowa

1. Grzeszczuk-Brendel H.; Zarys historii sztuki XIX i XX wieku; Poznań 1998
2. Sztuka świata, t.1-13, Warszawa 1998-2010
3. Porębski M.; Kubizm; Warszawa 1986.
4. Władysław Tatarkiewicz, Historia estetyki, t. 1-3, Warszawa 1960 (i późniejsze).
5. Maria Gołaszewska, Zarys estetyki; Warszawa 1984.
6. E-skrypt dla przedmiotu "Teoria i historia sztuki"

Uzupełniająca

1. Porębski M., Piwocki Ks.; Dzieje sztuki w zarysie, Tom I-III; Arkady
2. Jacques Rancière, Estetyka jako polityka, Warszawa 2007.
3. Władysław Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, Warszawa 1976 (i późniejsze)

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	34	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹		

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności